

Zmienione wytyczne dotyczące granic umów

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

NOWA: Wytyczna 0 – Granice umów

1. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny traktować granice umowy nie jako konkretny punkt w czasie, lecz jako granicę pomiędzy składkami i zobowiązaniami wynikającymi i niewynikającymi z umowy. Przepływy pieniężne związane ze składkami i zobowiązaniami wynikającymi z umowy należy prognozować, posługując się realistycznymi założeniami, co oznacza, że prognoza przepływów pieniężnych może wykraczać poza którąkolwiek z dat, o których mowa w art. 18 ust. 3 rozporządzenia delegowanego.

ZMIENIONA: Wytyczna 5 – ROZDZIELENIE UMOWY

2. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny ocenić, czy można rozdzielić umowę na dzień uznania, jak również każdorazowo w dniu wyceny powinny rozważyć, czy nie zasłyż żadne zmiany, które mogłyby wpływać na poprzednią ocenę.
3. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny uznawać, że istnieje możliwość rozdzielenia umowy dla celów granic umów jedynie wówczas, gdy co najmniej dwie części umowy są tożsame pod względem ryzyka z co najmniej dwoma umowami, które można by sprzedać osobno. Dla celów niniejszej wytycznej dwie umowy należy uznać za tożsame pod względem ryzyka, jeżeli nie istnieją zauważalne różnice w ekonomicznych aspektach tych umów w zakresie ryzyka finansowego lub ubezpieczeniowego ponoszonego przez zakład.
4. Bez uszczerbku dla poprzedniego punktu, jeżeli wszystkie części umowy mają tę samą granicę umowy, w ramach uproszczonego podejścia zakłady mogą jej nie rozdzielać dla celów ustalenia granic umowy.
5. . Jeżeli opcja lub gwarancja obejmuje więcej niż jedną część umowy, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji powinny ustalić, czy istnieje możliwość rozdzielenia umowy lub przypisania danej opcji lub gwarancji do odpowiedniej części umowy.
6. Jeżeli umowę uważa się za umowę ubezpieczenia na podstawie dyrektywy Wyłłacalność II, aby określić zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny również uwzględnić wszystkie rozdzielone części umowy.
7. Jeżeli umowa zostaje rozdzielona, dla celów ustalenia granicy umowy każdą z części należy traktować jako niezależną umowę.

SKREŚLONA: Wytyczna 6 – Określenie widocznego wpływu na ekonomikę umowy

NOWA: Wytyczna 6A – Określenie zabezpieczenia finansowej gwarancji świadczeń posiadających zauważalne skutki dla ekonomicznych aspektów umowy.

8. Ustalając, czy gwarancja finansowa nie powoduje zauważalnych skutków dla ekonomicznych aspektów umowy, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny uwzględnić wszystkie potencjalne przepływy pieniężne, które mogą w przyszłości wynikać z umowy.
9. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny uznać gwarancję finansową za powodującą zauważalne skutki dla ekonomicznych aspektów umowy wyłącznie wówczas, gdy gwarancja finansowa związana jest z płatnością przyszłych składek i przynosi ubezpieczającemu zauważalną korzyść finansową.
10. Ustalając, czy gwarancja finansowa przynosi zauważalną korzyść finansową, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny rozważyć zakres, w jakim cały zbiór przyszłych przepływów pieniężnych uległby zauważalnej zmianie, gdyby gwarancja finansowa nie istniała. Zakłady mogą dokonywać tej oceny w sposób jakościowy lub ilościowy.
11. W ocenie jakościowej należy wziąć pod uwagę, czy konfiguracja (ryzyko, termin i kwota) przepływów pieniężnych związanych z umową posiadającą gwarancję finansową różni się w zauważalny sposób od konfiguracji umowy bez gwarancji finansowej.
12. W ocenie ilościowej należy zbadać, czy relatywna różnica wartości wszystkich przyszłych zobowiązań związanych z umową posiadającą gwarancję finansową i nieposiadającą jej („wartość gwarancji finansowej”) według oczekiwanej wartości bieżącej jest zauważalna. Obliczając wartość zobowiązań bez gwarancji finansowej, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny założyć, że przepływy pieniężne będą równe kwocie, która zostałaby wpłacona, gdyby nie istniała gwarancja finansowa. W przypadku umów, których świadczenia zależą od rynkowych stóp zwrotu, zakłady powinny przewidywać świadczenia spójne z odpowiednią strukturą terminową stopy procentowej wolnej od ryzyka wykorzystywaną do obliczania najlepszego oszacowania, o którym mowa w art. 77 ust. 2 dyrektywy Wypłacalność II, bez korekty z tytułu zmienności i korekty dopasowującej. Obliczając wartość zobowiązań związanych z gwarancją finansową, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny uwzględnić w wycenie wszelkie formy świadczeń gwarantowanych wynikających z gwarancji finansowej. Z punktu widzenia oceny istotne jest odpowiednie uwzględnienie wartości opcji i gwarancji w czasie.

NOWA: Wytyczna 6B – Identyfikacja ochrony określonego niepewnego zdarzenia, które ma niekorzystny wpływ na ubezpieczonego i powoduje zauważalne skutki dla ekonomicznych aspektów umowy.

13. Ustalając, czy ochrona ubezpieczeniem określonego niepewnego zdarzenia, które ma niekorzystny wpływ na ubezpieczonego (ochrona), nie powoduje zauważalnych skutków dla ekonomicznych aspektów umowy, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny uwzględnić wszystkie potencjalne przepływy pieniężne, które mogą w przyszłości wynikać z umowy.
14. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny uznać ochronę za powodującą zauważalne skutki dla ekonomicznych aspektów umowy wyłącznie wówczas, gdy jest ona związana z płatnością przyszłych składek i przynosi ubezpieczającemu zauważalną korzyść finansową.
15. Ustalając, czy ochrona przynosi zauważalną korzyść finansową, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny rozważyć zakres, w jakim cały zbiór przyszłych przepływów pieniężnych uległby zauważalnej zmianie, gdyby ochrona nie istniała. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą dokonywać tej oceny w sposób jakościowy lub ilościowy.
16. W ocenie jakościowej należy wziąć pod uwagę, czy konfiguracja (ryzyko, termin i kwota) przepływów pieniężnych związanych z umową posiadającą ochronę różni się w zauważalny sposób od konfiguracji umowy bez tego typu ochrony.
17. W ocenie ilościowej powinno się zbadać, relatywna różnica wartości wszystkich przyszłych zobowiązań związanych z umową posiadającą ochronę i nieposiadającą jej („wartość ochrony”) według oczekiwanej wartości bieżącej jest zauważalna. Obliczając wartość zobowiązań w przypadku braku ochrony, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny założyć, że tego typu ochrona nie istnieje. Obliczając wartość zobowiązań w przypadku istnienia ochrony, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny uwzględnić wszystkie zobowiązania. W niektórych przypadkach, na potrzeby oceny, istotne jest uwzględnienie potencjalnych scenariuszy przyszłych zdarzeń.

NOWA: Wytyczna 6C – Ponowna ocena zauważalnego wpływu ochrony lub gwarancji finansowej

18. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny w niemal wszystkich przypadkach pozostawiać granice umowy bez zmian przez cały okres obowiązywania umowy. Niemniej z uwagi na zmiany w środowisku zewnętrznym, o których mowa w art. 29 rozporządzenia delegowanego, a także zmiany warunków umowy, granice umowy mogą wymagać zmiany.

19. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji nie muszą każdorazowo w dniu wyceny dokonywać ponownej oceny, czy ochrona lub gwarancja finansowa ma zauważalny wpływ. Zakłady powinny jednak dokonywać ponownej oceny, jeżeli pojawią się przesłanki wskazujące, że mogłaby ona doprowadzić do odmiennych wniosków. W szczególności, by ocenić zmiany warunków gospodarczych, zakłady powinny porównać warunki bieżące z warunkami, które panowały w momencie przeprowadzenia oceny służącej określeniu obecnych granic umowy, a ponownej oceny dokonać jedynie wówczas, gdy zajdą skrajne zmiany. W tym celu zmiany w odpowiedniej strukturze terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka wykorzystywanej do obliczania najlepszego oszacowania, o którym mowa w art. 77 ust. 2 dyrektywy Wypłacalność II, które są mniejsze niż warunki skrajne dla stóp procentowych w ramach formuły standardowej, nie powinny być uznawane za skrajne.
20. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny zmieniać granice umowy po dokonaniu ponownej oceny jedynie wówczas, gdy doprowadzi ona do całkowicie odmiennych wniosków niż ocena przeprowadzona w celu określenia obecnych granic umowy.
21. Jeżeli ponowna ocena zauważalnego wpływu ochrony lub gwarancji finansowej doprowadzi do zmiany granic umowy, która będzie miała znaczący wpływ na wycenę rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i wypłacalność zakładu, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny bezzwłocznie zgłosić ten fakt organowi nadzoru. Ponadto zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny uznać to za istotną zmianę, o której mowa w art. 312 ust. 3 rozporządzenia delegowanego, i ująć tę informację w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w tymże artykule, łącznie ze szczegółowym opisem ponownej oceny oraz jej wpływu na wypłacalność zakładu.
22. W przeciwnym razie ocena, czy ochrona lub gwarancja finansowa powoduje zauważalne skutki dla ekonomicznych aspektów umowy, nie powinna ulec zmianie.
23. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji nie powinny dokonywać ponownej oceny granic umowy dla różnych scenariuszy wykorzystywanych do obliczania najlepszego oszacowania z wykorzystaniem metod symulacji ani dla scenariuszy warunków skrajnych wykorzystywanych do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności.

Zasady dotyczące zgodności z przepisami i sprawozdawczości

24. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010. Zgodnie z art. 16 ust. 3 tego rozporządzenia właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do wytycznych i zaleceń.

25. Właściwe organy, które stosują się do niniejszych wytycznych lub zamierzają się do nich zastosować, powinny odpowiednio uwzględnić je we własnych ramach regulacyjnych lub nadzorczych.
26. Właściwe organy powinny poinformować EIOPA, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do niniejszych wytycznych, podając powody niezastosowania się do nich, w terminie dwóch miesięcy od daty publikacji ich przetłumaczonych wersji.
27. W przypadku braku odpowiedzi w powyższym terminie właściwe organy zostaną uznane za niestosujące się do wymogów sprawozdawczości i zostanie to zgłoszone.

Postanowienie końcowe dotyczące przeglądu

28. Niniejsze wytyczne będą poddane przeglądowi przez EIOPA.